

General-Gouvernors Kansliet

Stämplingens hvar jag ärens hvarna för
 Stämplingens Orderns hvarna för
 afgift för mig Wladimirs ordern 3. klass
 Orderns ordern 3. klassen (48)
 Orderns ordern, hvarna givits ordern
 gäml. Orderns ordern 3. klassen (48)

Stämplingens hvarna

13.I 1865 förlänades Snellman det enda utmärkelsetecken han erhöi under sin tid i tjänst, S:t Wladimirs orden 3. klass, för vilket han en månad senare erlade stämpelskatten vid generalguvernörens kansli (RA, generalguvernörens kansliets arkiv).

418 YTTRANDE VID EKONOMIEDEPARTEMENTET 16.II 1865, KONCEPT (SUB SECRETO)

HUB, JVS handskriftssamling

12:o Sedan nu de tillökningar, om hvilka S<enaten> tidigare beslutat hemställa, blifvit i protokollet upptagna, ansåg sig S<enato>rn böra upplysa, att de ökade utgifter, till hvilka H:s K:a M:t allaredan bifallit, och sådane, om hvilka Senaten härförinnan gjort underdånig hemställan, utgifterna för året komme att öfverstat ökas med sammanlagdt 10 52 871 mk. Och då härtill lades ifrågavarande tillökningar med 10 706 mk komme totalsumman att utgora 13 582 mk. I statsförslaget hade behållningen blifvit beräknad till 81 470 mk och å detta beräknande öfverskott återstode alltså oanvänt endast 17 885 mk erinrande S<enato>rn, att enligt hans åsigt de ytterligare utgifter, angående> hvilka K<ejserliga> S<enaten> kunde besluta till underdånig hemställan hos H:s K:a M:t kunde, så vidt möjligt inskränkas inom detta belopp,

14:o &c. – Att ehuru Senatorn ansåg för rätt, att statens tjenare så aflönades, att de icke blott hade nödtorftig utkomst, utan hade den utan svårt dagligt bekymmer, det likväl vore det första nödvändiga, att de alla egde dagligt bröd, om också dem endast knappt tillmätet. Men då detta tyvärr icke så förhålla sig med ett antal af de lägre tjenstemännen, ansåg S<enato>rn för pligt att främst bringa dem, så långt tillgångarne kunde medgifva i H:s K:a M:ts Nådiga åtanke, så mycket mera, som sådant öfverensstämde med H:s M:ts till Senaten uttalande uttryckliga Nådiga vilja och befallning. Bland dessa vanlottade och behöfvande vore under betjeningen vid länsstyrelserna, landskanslisterna och landskontoristerna, hvilka i alla öfriga län utom Nylands och Wiborgs hade en aflöning af endast 480 mk eller 40 mk i månaden, ett belopp, hvarmed de möjligen kunde föda sig, men ingalunda dertill förskaffa sig ens husrum och värme, hvarför de med skäl bönfallit om någon lönförbättring.

Också hade Guvernören icke blott skriftligen intygat deras nödställ-da belägenhet, utan S<enato>rn hade äfven haft tillfälle af flere guver-nörer m. m. muntligen inhemta, att för dessa platser icke kunde erhållas några dugligare unga män, ehuru önskligt sådant vore äfven derföre att, länsmännen förnämligast måste tagas ur deras kretsar. S<enato>rn ville derföre underdånigst hemställa, om en löneförhöjning för landskanslister och landskontorister af 120 mk, hvilket på ett antal af 56 dylika tjenstemän erfordrade ett ökad statsanslag af 6 720 mk

17:o det S<enato>rn af redan anförda skäl skulle yrkat på allmän löneförhöjning äfven åt Vaktmästarene vid länehäkterna hvilka för närvarande åtnjuta endast 480 mk i lön och 120 mk i skrifvarhjälp, utom i Wasa län, der sistnämnda arvode utgör 200 mk. Det är sannt, att de dertill hafva fria rumm och ved. Men då från dessa tjänster icke finnes någon befodran, och inkomsten alltså måste vara beräknad för underhåll af familj och barnens uppfostran, inses lätt, att den närva-rande aflöningen dertill icke kan förslå. Då nu dessa tjenstemän hafva om händer kronans egendom, och i flere hänseenden kostnaden för häkten beror af deras förvaltning, utsättas de för frestelsen att på oloflig väg förbättra sin eljest optillräckliga inkomst. En förhöjning af 400 mk för Vaktmästaren vid häktet i Nylands län samt af 200 mk för de sju öfriga skulle påkallat en ökad statsutgift af endast 1 800 mk. Men då K<ejserliga> Senaten ledamöter åter synas vara obenägna, att förbättra sådana ringa statstjenares vilkor, och ansökningarne nu ingått endast från Vaktmästarena i Nylands och Vasa län, ville

Senatorn till vidare påynka underdånig hemställan om en förhöjning af 120 mk under titel af beklädnadshjelp endast för hvardera af dessa.

Sedan K^{ejserliga} S^{enate}n beslutat till hemställan om en ytterligare tillökning i de ordinarie statsutgifterna för året af sammanlagtdt 10 605 mk och skulle alltså totalbeloppet utöfver hvad i statsförslaget är upptaget komma att uppgå till 78 187 mk. Af det i statsförslaget beräknade öfverskottet återstode alltså endast 5 603 mk.

Då nu K^{ejserliga} S^{enate}n beslutit, att i ett sammanhang taga till pröfning de sedan senaste års statsförslag hvilande ansökningarne om löneförbättring för Hofrättsstaterna och Senatens tjenstemän, ansåg S^{enato}rn för sin del de lägst aflonade af dessa embets- och tjenstemän främst hafva bordt föreslås till löneförbättring; och hade S^{enato}rn om statstillgångarne det medgifvit gerna velat om en sådan i större omfång underdånigst hemställa. Men då återstoden af statsöfverskottet icke medgifve någon nämnbar förhöjning i den talrika Hofrättsstatens aflöning, såge S^{enato}rn sig ur stånd att för närvarande med sin röst understöda en underdånig hemställan om någon tillökning i den för Hofrätterna gällande stat. 10

Särskildt ville Senatorn erinra, att om en myntreform komme till stånd, hvarigenom det nu nedsatta, myntväsendet skulle höjas med 15 à 20 %, denna förhöjning blir kännbar i synnerhet för de högre ställda och aflönade embetsmännen och kunde beräknas för hofrättsråden till 100 à 1 200 för assessorerna till 800 à 1 000 mk. Hofrättsbetjeningen åter kunde jemförelsevis icke anses illa aflönad, emedan den utom lön tillgodonjuter lösen för expeditionerna från Hofrätten. 20

Hvad anginge Senatens tjenstemän, som om löneförbättring supplicerat, fann S^{enato}rn med afseende på ortens dyrhet och den vanligen långsamma befordran i Senaten, skäl till förhöjning i allmänhet förefinnas. Främst borde dock i S^{enato}rnns tanke de minst aflönade ihågkommas, och ville S^{enato}rn derföre i underdånighet hemställa, att H:s K:a M:t täcktes Nådigst bevilja ||ett anslag till hyresmedel af sammanlagd 6 900 mk|| de tjänstemän i de två lägsta graderna, som nu icke deraf äro i åtnjutande, nemligen åt kanslister, andre kammarförvandler och arkivarie å 400 åt kopister och kammarskrifvare af 300 mk, hvilka hyresmedel skulle tillfalla de i tjensten yngre, medan de äldre finge åtnjuta det högre belopp, som för dem förut finnas å stat anslaget. Då S^{enato}rn voterat för löneförbättring äfven åt landskanslister och landskontorister samt derigenom för sin del redan ||yrkat på en ökad utgift motsvarande|| det i statsförslaget beräknade öfverskottet, vågade S^{enato}rn tillstyrka detta ytterligare anslag endast med afseende derpå, att ||ehuru visserligen utgiftsstaten skulle för framtiden betungas af alla de tillökningar, om hvilka K^{ejserliga} S^{enate}n beslutat hemställa,|| en del af desamma likväl icke komme att till hela deras belopp under innevarande år utgå. 30

S^{enato}rn ville såsom denna hemställan inne**är** underdånigst framhålla, att Senaten med ogillande ansåg, om dess betjening genom fullmäktigskap sökte förtjena något tillskott för sin bergning, hvarföre S^{enato}rn vågade anse Senaten derföre så mycket hellre böra sörja derför, att denna betjening icke genom otillräcklig aflöning tvingades till skuldsättning med deraf följande beroende, lefnadsställning under en vanligen lång framtid, ofta för hela lifvet. Och berodde enligt allmän erfarenhet undvikandet häraf hufvudsakligen derpå, att skuldsättning kunde undgås i de lägre tjenstegraderna, hvilket vid nuvarande aflöning för ifrågavarande tjenstemän föga nog vore görligt, i synnerhet som större delen af första årets lön åtgår till lönebesparing för 50

pensionskassan, såsom för fullmakt och omkostnad för uniform,

Då det öfverhufvud utom ordningen för en sund statshushållning, att under årets lopp belasta utgiftsbudgeten med nya stående anslag utöfver de tillgångar, statsförslaget för året utvisade, kunde Senatorn icke heller biträda det väckta förslaget, att öfverlemna afgörandet öfver ytterligare anslag åt en pröfning af tillgångarne under årets lopp. Det vore nemligen görligt, att så förfara med afseende å extarordinära utgifter för en gång, för hvilkas betäckande ett möjligt öfverskott i inkomst utöfver det i statsförslaget upptagna belopp, måste påräknas, och hvartill äfven tillgångarne kunde vid tredje kvartalets, icke tidigare, slut någotsånär beräknas. Men för bestridandet af en stadigvarande utgift erfordrades äfven en fortfarande och säker inkomst, och dennas belopp kunde endast vid statsförslagets uppgörande med någon sannolikhet uppskattas. S<enato>r<n> återopade i detta hörande sina meddelade uppgifter angående de extraordinära utgifterna för året, för hvilkas betäckande måste tillgripas den ringa besparing, som från förflutna år förefinnes, såsom redan skett vid utbetalningen af den Hypoteksfören<ingen> Nådigst tillagda subvention – en åtgärd, hvilken S<enato>r<n> väl ansåg vara af det allmänna bästa påkallad, medan det likväl vore att beklaga, att statsverkets ringa reservfond derigenom förminskades vid en tidpunkt, då man icke ännu kunde ||ens med någon sannolikhet beräkna,|| hvilka utgifter årets ||af en sen och otillräcklig rågsådd hotade|| vext i sammanhang med de föregaende årens klena skördar kunde göra nödvändiga.

419 ARTIKEL OM SPANNMÅLSHANDEL OCH UNDSÄTTNINGSÅTGÄRDER

30 *HUB, JVS handskriftssamling*

På senaste tid hafva tidningarne mycket sysselsatt sig med frågan om spanmålshandel och undsättningsåtgärder. Vid denna diskussion har man att beklaga, att personer, som känna förhållandena i de nödlidande delarne af landet, i den icke deltaga – och att de, som föra densamma, icke ens tagit kännedom ||om guvernörernas årsvextberättelser och|| om de officiala meddelandena angående undsättningsåtgärder, än mindre sökt förskaffa sig nödiga upplysningar i öfrigt.

40 Följden häraf är, att allmänna omdömet måste förvillas både angående beskaffenheten och graden af den nöd, hvarom fråga är, och angående utvägarna att hjälpa densamma.

Den minsta uppmärksamhet på nyss återopade meddelanden utvisar t. ex., att undsättningsåtgärder, hvad den besutna allmogen angår alltsedan våren 1863 nästan uteslutande afsett dess förseende med utsäde medan endast undantagsvis och för några få församlingar lån af spanmål eller mjöl till brödföda utgifvits till ett jemförelsevis ringa belopp.

50 Det är deremot den lösa befolkningen, som blifvit understödd genom allmänna arbeten och delvis genom lån till undsättningskommitteerna, då den besutna delen förklarar sig oförmögen att förse densamma med arbete. Om äfven de fattigaste bland de besutna begagnat tillfället att vid de allmänna arbetena förtjena sitt uppehälle, har sådant icke kunnat dem för förmenas. Ock då bland de få dylika arbeten, som kunna företagas, väganläggningar utgjort en hufvudsaklig del, så måste för dem äfven de besutnas medverkan påräknas, emedan endast dessa